

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobkyně: **Daniela Vaverková**, IČ 06696732, se sídlem Štachlovice 67, Vidnava, zast. Mgr. Michalem Korandou, advokátem, se sídlem Jeseniova 51, Praha 3, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 8. 2019, č. j. 32172/19/5200-10422-711621, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě - pobočka v Olomouci ze dne 26. 5. 2020, č. j. 65 Af 30/2019 - 41,

t a k t o :

- I. Žádost žalobkyně o prodloužení lhůty k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost **se z a m í t á .**
- II. Řízení o kasační stížnosti **se z a s t a v u j e .**
- III. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- IV. Žalobkyni **se v r a c í** soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč, který jí bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) napadla u Nejvyššího správního soudu blanketní kasační stížností rozsudek Krajského soudu v Ostravě - pobočka v Olomouci ze dne 26. 5. 2020, č. j. 65 Af 30/2019 - 41, kterým byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí žalovaného 2. 8. 2019, č. j. 32172/19/5200-10422-711621, vydaného ve věci vyměření daně z příjmů fyzických osob. Nejvyšší správní soud stěžovatelku usnesením ze dne 25. 6. 2020, č. j. 4 Afs 201/2020 - 8, vyzval k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost v částce 5.000 Kč ve lhůtě patnácti dnů od jeho doručení a k doplnění kasační stížnosti ve lhůtě jednoho měsíce od jeho doručení. Zároveň stěžovatelku poučil, že nebude-li poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení zastaví podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), ve spojení s § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Nejvyšší správní soud stěžovatelku také poučil, že řízení nezastaví, je-li tu nebezpečí z prodlení, v jehož důsledku by jí mohla vzniknout újma, a ve stanovené lhůtě sdělí soudu okolnosti, které toto nebezpečí osvědčují, a doloží, že bez své viny nemohla poplatek dosud zaplatit.

[2] Toto usnesení bylo doručeno zástupci stěžovatelky dne 30. 6. 2020, stanovená patnáctidenní lhůta k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost tak měla uběhnout ve středu 15. 7. 2020. Téměř na samém konci této lhůty, a to v 22:58:07 hodin dne 15. 7. 2020, byla do datové schránky

Nejvyššího správního soudu dodána žádost stěžovatelky o prodloužení lhůty k zaplacení soudního poplatku o jeden týden, která nebyla ničím odůvodněna. Následujícího dne stěžovatelka soudní poplatek ve výši 5.000 Kč uhradila na účet Nejvyššího správního soudu. Dne 29. 7. 2020 pak ve stanovené měsíční lhůtě doplnila kasační stížnost.

[3] Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona o soudních poplatcích je s podáním kasační stížnosti spojen vznik poplatkové povinnosti (poplatek činí za každého stěžovatele 5.000 Kč). Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích platí, že *nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřiblíží.* Podle § 47 písm. c) s. ř. s. *soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.*

[4] Podle § 40 odst. 5 s. ř. s. může předseda senátu z vážných omluvitelných důvodů na žádost lhůtu určenou soudem k provedení úkonu prodloužit, nestanoví-li zákon jinak.

[5] Stěžovatelka však v posuzované věci svoji žádost o prodloužení lhůty k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost ani později nijak neodůvodnila, a proto neprokázala a dokonce ani netvrdila existenci vážného a omluvitelného důvodu, který jí měl zabránit splnit poplatkovou povinnost ve stanovené patnáctidenní lhůtě od doručení výzvy soudu. Za této situace podmínky uvedené v § 40 odst. 5 s. ř. s. pro prodloužení lhůty určené soudem k provedení příslušného úkonu nebyly splněny. Proto Nejvyšší správní soud žádost stěžovatelky o prodloužení lhůty k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost zamítl.

[6] Dále se Nejvyšší správní soud zabýval tím, zda po zamítnutí této žádosti ještě zbyl nějaký časový prostor pro splnění poplatkové povinnosti či zda je možné v tomto směru přihlídnout k zaplacení soudního poplatku po uplynutí lhůty stanovené v usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 6. 2020, č. j. 4 Afs 201/2020 - 8, k němuž došlo dne 16. 7. 2020 bez výzvy soudu. V této souvislosti však musel Nejvyšší správní soud vycházet z toho, že podle § 40 odst. 5 s. ř. s. po dobu od podání žádosti o prodloužení lhůty určené soudem k provedení úkonu do právní moci rozhodnutí o ní nedochází k stavění lhůty pro provedení úkonu, jako je tomu například podle § 35 odst. 10 předposlední věty s. ř. s. u lhůty stanovené pro podání návrhu na zahájení řízení při podání žádosti o osvobození od soudních poplatků nebo o ustanovení zástupce. Dále je třeba zdůraznit, že stěžovatelka je zastoupena právním profesionálem, který mohl zaplatit soudní poplatek již při podání kasační stížnosti, následně kdykoliv během patnáctidenní lhůty od doručení výzvy soudu, a pokud toho nebyl na samém jejím konci schopen z objektivních důvodů, stačilo, kdyby jejich existenci alespoň tvrdil a následně prokázal. Pokud to však neučinil, soud proto musel žádost o prodloužení lhůty k zaplacení soudního poplatku zamítnout a současně již na konci dne 15. 7. 2020 marně uplynula patnáctidenní lhůta pro splnění poplatkové povinnosti, pak k úhradě poplatku dne 16. 7. 2020 již nelze přihlížet, jak ostatně výslovně stanoví § 9 odst. 1 poslední věta zákona o soudních poplatcích.

[7] V tomto postupu nelze spatřovat odepření přístupu k soudu stěžovatelce, nýbrž důsledek procesní pasivity jejího zástupce, kterou nelze překlenout nad rámec zákonné úpravy, protože by to znamenalo porušení zásady rovnosti účastníků soudního řízení zakotvené v § 36 odst. 1 větě první s. ř. s. Navíc zástupce stěžovatelky postupoval evidentně účelově, neboť naprosto neodůvodněnou žádost o prodloužení lhůty k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost podal na samém sklonku soudem stanovené lhůty ve snaze odvrátit následky včasného nesplnění poplatkové povinnosti, čemuž následně mělo být zabráněno i úhradou poplatku den po uplynutí lhůty. Přiznání právních účinků této aktivity by tedy bylo v naprostém rozporu s ustanovením § 9

pokračování

odst. 1 zákona o soudních poplatcích, jehož smyslem je stanovení časově ohraničené a v zásadě nepřekročitelné lhůty pro dodatečné splnění poplatkové povinnosti.

[8] Lze tedy shrnout, že stěžovatelka byla řádně vyzvána k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost a poučena o následcích, které nastoupí v případě, že tak neučiní. Navzdory této výzvě a náležitému poučení však ve stanovené lhůtě soudní poplatek nezaplatila. Proto Nejvyšší správní soud podle § 47 písm. c) ve spojení s § 120 s. ř. s. a § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích řízení o kasační stížnosti zastavil.

[9] O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, bylo-li řízení zastaveno.

[10] Skutečnost, že k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost po uplynutí soudem stanovené lhůty již nebylo možné z uvedených důvodů přihlídnout, ve svém důsledku zároveň způsobuje, že uplynutí této lhůty má za následek zánik poplatkové povinnosti účastníka řízení. Jinými slovy, nebyla-li stěžovatelka oprávněna zaplatit soudní poplatek po uplynutí lhůty stanovené soudem ve výzvě k jeho úhradě, nelze dovozovat, že k tomu měla být stále povinna. V tomto smyslu je třeba vykládat i znění § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích, tj. že dopadá na jiné případy zastavení řízení než na zastavení pro nezaplacení soudního poplatku ve lhůtě stanovené soudem podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích. Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že stěžovatelka dne 16. 7. 2020 splnila již neexistující poplatkovou povinnost a uhradila soudní poplatek, k němuž nebyla povinna. Proto nebylo možné uvažovat o vrácení soudního poplatku sníženého podle § 10 odst. 3 zákona o soudních poplatcích.

[11] Nejvyšší správní soud tak podle § 10 odst. 1 věty první zákona o soudních poplatcích rozhodl o vrácení celého soudního poplatku za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč stěžovatelce, která již k jeho zaplacení nebyla povinna. Podle § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích bude soudní poplatek stěžovatelce vrácen ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 8. prosince 2020

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu